

[Pia Kjærsgaard]

Når jeg tager ordet igen, så er det naturligvis, som kulturministeren nok også ved, fordi jeg langt fra er tilfreds med det svar, som kulturministeren gav. Jeg fik at vide, at jeg havde sagt, at jeg var utilfreds med, at kun 75 pct. kunne se det kommende TV. Det sagde jeg ikke. Det, jeg er utilfreds med, det er, at alle, også de 25 pct., som ikke kan se det fra starten, skal betale til det. Der tager ministeren altså fejl, for jeg tror såmænd ikke, de 25 pct. ville have så meget imod, at de ikke kunne se det, hvis de ikke også var pålagt at skulle betale licens.

Så fik jeg heller ikke svar på det, jeg egentlig var oppe at spørge om. Det, jeg kan angribe, er, at man oven i licensen yderligere skal bekoste 1.000 kr. i etableringsomkostninger til antenner, hvis man ikke er tilknyttet et fællesantenneanlæg. Jeg må så konkludere, at det skal man åbenbart, for det var det, jeg fik ud af ministerens svar. Man vil ikke kompensere for, at der er nogle, som ikke ønsker at se TV, og de skal også betale de 1.000 kr. ekstra i licens. Altså skal man poste en hel masse penge ud, før man overhovedet kan se TV. Nu tror jeg ikke, at ministeren heroppefra kan svare på, hvor mange husstande det kommer til at dreje sig om. Jeg tror, det er ganske mange husstande – mange flere end de 25 pct., der ikke vil kunne se det fra starten – men det vil jeg stille et skriftligt spørgsmål til kulturministeren om, og jeg håber selvfølgelig meget at få svar inden fredag.

Tastesen (S):

Jeg har først en kort bemærkning til hr. Breckmann, der ikke mente, at vi var tilstrækkelig tolerante i socialdemokratiet, når det gjaldt clearingordninger. Forudsætningen for at lave clearing er, at man kan have nogen at klare med, nogen, som står for et modsat synspunkt, men da hr. Breckmann, som man ved, repræsenterer et parti, hvis erklærede mål med repræsentationen her i folketinget er at holde sig uden for de danske indenrigspolitiske spørgsmål, er det ikke den helt rigtige mand at klare med i denne forbindelse.

Dernæst har jeg en bemærkning fra første runde til hr. Bilgrav-Nielsen om entreprisemodellen. Der skal ingen tvivl være om, at socialdemokratiet står på entreprisemodellens grundlag. Det har vi klart givet udtryk

for gennem den tid, vi har været med i forhandlingsfasen med regeringen. Det var regeringen, der stod på koncessionsmodellen, men som skiftede mening og fremsatte forslag om, at det blev entreprisemodellen, som der også er blevet forhandlet om her.

Men det, som kan ængste os nu i slutfasen, er, om man er på vej væk fra entreprisemodellen, om man er i et grænseområde, hvor man er på vej over i koncessionsmodellen, for af svarene på nogle af de spørgsmål, vi har stillet, og under det samråd, vi havde med kulturministeren, blev det bekræftet, at man i den nye TV 2-redaktion kunne give f.eks. en hel aftenflade til et bestemt produktionsselskab igennem en hel sæson. Så er vi derovre, hvor selve entrepriseseiden bliver afsvækket, og det er det, der ængster os i denne forbindelse. Derfor betyder f.eks. valget af direktion og bestyrelse i allerhøjeste grad meget for, at man kan være sikker på, at der ikke sker en udskridning i forhold til selve entreprisens idé, at man aftaler, at en bestemt idé skal produceres, og at det kan programsættes rigelig lang tid i forvejen. Det er noget helt andet at give en hel aftenflade en bestemt aften om ugen til et bestemt produktionsselskab.

Når kulturministeren lover, at dette forslag ikke vil belaste de offentlige budgetter, er det en sandhed med modifikationer, for alle forskere på dette område, som forsker i priser på reklamespots o.lign., er kommet frem til, at det er uhyre optimistisk at tro, man kan sælge reklamespots til 60 kr. pr. 1.000 seere, som er det økonomiske grundlag for opbygningen af dette forslag; og på baggrund af de oplysninger, der foreligger, må man forvente, at der vil komme til at mangle et beløb på omkring 150 mill. kr. i, at finansieringen kan dække. Derfor bliver man nødt til at supplere med den statsgaranti, som også er en del af aftalen, og som er det radikale venstres forlangende i denne forbindelse. Ja men hvad så, når kontrakten skal fornys? Hvem skal så give sig, det radikale venstre eller regeringen? Hvis der mangler penge, må der enten komme offentlige midler ind i det på anden måde end fra reklamepengene, eller også er det radikale venstre ude på den glidbane, som vi frygter at det radikale venstre er godt på vej ud på i øjeblikket.

Det programudvalg og den bestyrelse, som TV 2 skal have, og som også Danmarks Ra-